

„ПРАВДА БУДЕ ЖИТИ ВІЧНО“

ПІШУТЬ САКО І ВАЩЕТТИ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ З ТЮРМИ, СПОДІЮЧИСЯ СМЕРТІ.

БОСТОН, 19. квітня. — Нікола Сако й Бартоломео Ващетти вислали нині зі своєї тюрми листа до своїх приятелів, що добиваються добути їх на волю. В цьому листі вони пишуть: „Ворог установив нам уже день на страчання, і нам лишається лише кілька днів до життя.“

„Ви, що бажаєте облекшити наше айське положення, облекшити наш тягар та допомогти стрінути нашу долю, ви вислати нам справдішній потік добрих, щирих слів зі своїх сердець, слова потіхи й любови.“

„Але як нам можливо відповісти правильно на ваші листи і так, як на се ви заслугуете.“

„Тому ми пишемо отсей спільний лист, щоб ми перепоручили за те, що ми не можемо відповісти добре та вам усім та впевнити вас, що маємо нас усіх у своїх серцях, всіх, знайомих і незнайомих, мовчачих і говорючих. Ми понесемо пам'ять про вас до самого гробу.“

„Але скажіть щось і про життя. Товариші й приятелі, не падайте на думи, будьте відважні. Не піддавайтесь і не ставайте ні на хвилину, щоб жалувати на нещастя. „Ворог може запроторювати в тюрму, мучити, вбивати кількох або й багатьох з нас, нищити нашу родину, наші книжки й інституції, але ворог не може знищити ідеї, права, справедливості й слушної справи.“

„З вірою — вперед, вперед.“

Комітет Сака-Ващетти започав цілий ряд протестів проти тратчення підсудимих. Такий великий мітинг відбудеться між ними у Бостоні та Гарфалді, Нью Джерсі. В Бостоні до демонстрації прилучаться стейтова Федерация Праці.

В місті Нортгемптоні, в стейті Массачусеттс, відбулися великі протестні збори, на яких знайомих багатьох студентів і студенток зі Смит Каледж. Проявляючи професори права зі своїми школи. Один з бесідників поставив резолюцію, щоб віче зажадало від губернатора помилування обжалованих, але через неспокій на зборах до віддання резолюції під голосування не прийшло.

БОРІТБА ЗА ВІДНОСИНИ ЦЕРКВИ ДО ДЕРЖАВИ РОСЛАПЛОУЄТЬСЯ.

ПОЛУДНЄВІ СТЕЙТИ НЕО НЕ ЗАХОПЛЮЮТЬСЯ.

ОЛБАНІ, Нью Йорк, 19. квітня. — Губернатор Смит дістає далі багато приємінь і признає за своє зацікавлення відношеннями церкви до держави. Багато практичних політиків, республіканців і демократів, але Смитові признає.

З полудневих стейтів, однак, дають знати демократичні політики, що ціла дискусія полудня не захоплює. Полудневі стейти вважають, що важливішим питанням від відношення церкви до держави є питання прогібіції. На думку полудневих демократів будуча президиальна боротьба буде обертається довкола прогібіції, тому всякий практичний політик повинен спречизувати своє відношення до закону Волстедта.

ТОРНАДО ЗАХОПИЛО 4 СТЕЙТИ

КОЛО 30 ОСІБ ЗГІНУЛО В НОВІЙ ВІТРУЗІ.

ШІКАГО, 19. квітня. — Стейтами Іллінойсом, Небраскою й Окагомаю дув нині страшний торнадо, якого жертвою впадо понад трийнятеро осіб. Осередком торнада був стейт Іллінойс, в якому декілька сіл знищені до тла. Більші міста не мали ніякої більшої шкоди.

ПРОЦЕС ПРОТИ ЛЮБОВНИКІВ-УБИЙНИКІВ.

НЬЮ ЙОРК, 19. квітня. — Процес проти пані Рут Бранн Снайдер та Генрі Джорд Грея, любовників, що вбили мужа пані Снайдер, поступив дуже мало вперед. Справа все ще стоїть на виборі присяжних суддів, а вбійці пересудують вже 86 кандидатів на присяжних суддів, а вибрано з того числа всего тільки одного присяжного, бо закон наказує, що в „джурі“ мають служити люди, які не мають про справу процесу виробленої opinіo.

МАТИ НА СУДІ ЗА ВБИВСТВО ДОЧКИ.

ФРІГОЛД, Нью Джерсі, 19. квітня. — Перед стейтовим судом почався другий розправа проти пані Кристини Стобел, 40-літньої італійської імigrantки, що дня 6. марта свого року застрелила свою 16-літню дочку Розу за те, що вона мала стати незадовою нещасливою матір'ю.

Медичні свідки були так діти обжалованої. Одна дитина чула, як мати говорила до батька: „Я зробила се для її власного добра і на те, щоб тебе не пісали на електричне крісло“.

Адавати обидві пробають утратувати жіночі від присуду за вбивство першого степеня, за яке належить кара смерті; вони кажуть, що вона поповнила вбивство власної дитини в аресту після хвилевого чуттєвого божевілля. Прокуратори збиває сю оборону власними знаннями обжалованої, після яких вона вбила дочку за те, що вона наваля на родину нечесть.

ВЕЛИКОДІДНА ПИСАНКА

З'явиться в українських хатах в день Христового Воскресення, звеселить наше серце і пригадає рідний край з його гагілками, весною і радістю. Пригадає і кривавий польський наступ, який повела Польща на сам наш Великдень пропам'ятного 1919 року, пригадає наступ армії Галлера і поневолене рідного краю. Пригадає недавню ще славу і живих ще інвалідів, що ту славу творили. А з тим і пригадає нам наш людський і братній обов'язок зложити хоч дрібну жертву і вислати її на допомогу нашим інвалідам, Рідній Школі і політичним в'язням через:

ОВУЕДНАУЕ. Р. Office Box 411, Philadelphia, Pa.

АНГЛІЯ НАЙБІЛЬШЕ ЗАЛЮДНЕНИЙ КРАЙ.

ЛОНДОН, 18. квітня. — Щойно тепер оголошено статистику населення Англії, яку переведено ще в 1921 р. Число живучих в Англії чужинців змало, але число Американців збільшилося за останні десятиліття з 13.637 на 19.171.

В Англії і Валлі мешкало 37.886.699 жителів. 649 осіб мешкало на одній квадратній милі, а 80% населення мешкало по містах. Жінок було на 1.700.000 більше від мужин. Число родин змало. Зросло дуже число родів, що не мають дітей. Все це впливом повоєнного економічного лихоліття.

СКАЗИВСЯ ЖИД.

В Десятині стався з Жидом Альтером. Струмом страшно пригода. Його вкисив перед двома тяжкими малими покевичами, на що одинок Альтер Струм не звертав ніякої уваги, навіть тоді, коли песик незабаром пісню його сконав у конвульсіях скаженими. Одначе по двох тижнях появилися скажених також у вкисеного. Цим дивним Альтер Струм ухвалив виплати платів тарачним робітникам — дістав напладу скаженими і помер у страшенних муках.

ВАРІСТЬ ОТАКОВАНІХ ЗЕМЕЛЬ АЛЬБЕРТИ.

Департамент муніципаліт подіє до відома, що в 1926 році сума отакованих земель Альберти (Канада) в цілах податкових винисюда 505 мільйонів доларів. Отаксування мст винисюло 77 мільйонів 800 тисяч; містою 10 мільйонів 161 тисяч, присілками 4 міль. 869 тисяч, а отаксування фарм 417 мільйонів 348 тисяч.

КРАЙ ДОРОГИ ШСАРСЬКОЇ.

У Львові, на Янівці, у придорожній рові знайдено трупа убитого 14-го року польських уланів. Рани на тілі улана вказують, що улана вбито. Справа ще не роз'яснено і справників не викрито.

ПЕДАГОГІЧНІ ПОБРЕХЕНЬКИ.

Дня 19. м. м. обходили святого прихильники Писеско-го день його імені. Видано м. и. приказ до всіх шкіл, щоб учителі присвятили йому спомини перед шкільною молоддю. Поважні учителі робили це у відповідний спосіб; інші так, як їх на це стало. В Львівській українській школі ім. Шашкевича говорив польський учитель хлопцям в 4 кл. такі речі: міністер Писеско є великим приятелем України; він поставив отцю школу, в котрій тепер вчиться; поставив український університет, виставив навіть у Варшаві три українські школи; бився з польськими і українськими військами за волю України і т. д. Хлопці, хоч невеликі, посміхалися при тих словах, а вишвишши по науці зі школи, такі голосно реготали з них. Вони-ж зрозуміли, що стара вононча буда, в котрій учаться, не могла бути збудована новим міністром; дались чути з частих розговорів у своїх родинках, що українського університету зовсім немає, що казують українські школи в цілі нашім краю, а не то, щоб будували у Варшаві... Очевидно, вишшла тільки компромісія учителя перед дітьми. Яку-ж пошану і повагу може мати такий учитель, коли послугується перед молоддю очевидною неправдою? Добре каже Москва: віри, да меру знай!

ВУГЛЕВА ПРОДУКЦІЯ АЛЬБЕРТИ.

В 1926 році добуто в майнах Альберти 5,608,908 тон вугля. Всіх майнів у провінції, що працювали протягом минулого року, було 341, а майнів, що робили в них пересічно 8,723.

ГОТУЮТЬСЯ ШПИТАЛІ.

Англійське правительство попросило канадський уряд, щоб приготували у Венкувері, для вжитку ранених британських жовірів у Хінах, яких і потреби буде перевозитися з воєнної полосою до Канади.

ВІДШКОДОВАННЯ РОБІТНИКІВ.

„Компенсейшен Бора“ провінції Альберти (Канада) видав за минулий рік звіт, який вказує, що в 1926 році було зареєстровано в раді 8,930 випадків каліцтва. З того 58 було фатальних, 87 спричинили каліцтва нездібність до праці а 8,785 лише хвицеву нездібність. Сума виплочена радою виплочить \$298,404.40. Рада відшкодовання робітників“ удержує місяця з пенсійного фонду 174 валів, 370 дитин і 231 нездібний до праці робітників.

Індустрії, що стоять під законом про відшкодовання, затримують 47,578 робітників, яких річна платія винисють \$60,367,229.

СВІТОВА ВСЯЧИНА.

У Брюсселі почався конференція представників університетів із зах.-європейських держав. — Зброю, наїдену недавно у віденський арсеналі, сконфіскувала міжнародна військова комісія. — Шведський сеймик (парламент) відкинув внесок соціалістів, щоб скасувати всі статті та ордері. — У Лондоні арештували команданта одної відповідної лодки, обвинуваченого в крадіжці плавів підводного лодок у користь Німеччини. — Англійський наслідник престолоа, що стільки разів скінчив нещадно у різних спортових заміаніях, нарешті виграв у кінних перегонах з перепаном. — На Бетовенівській святі у Відні офіційним представником Італії є відомий композитор Масані. — У Москві вишшла перша шпанська газета „Роменос (Дингаска) Зорі“, латинською азбукою. — Чужинці, які приїдуть у Францію на довгий побут як 2 міс. платитимуть за „легітимною достоянності“, необхідну для кожного, 100 фр. — У Пармі арештували поштового скарбника та його помічника, які встигли накрасти 4 міль. лір. — У Берліні є 132,000 чужинців, з чого 32,800 австрійців.

ГЕН. ЧЕНГ КАН ШЕК ПОЗА ЗАКОНОМ

ЧЕРВОНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО В ГАНКОВ НАЗНАЧИЛО ФЕНГА КОМАНДАНТОМ АРМІЇ.

ШАНГАЙ, 19. квітня. — В Нанкінг установлен новий націоналістичний уряд. Міністром заграничних справ став Куо Тай Ші, що почив школи на пенсидеяльських університеті в Америці. В тім самім часі радий Центральний Езекутивний Комітет націоналістичної партії в Ганков, який виповів війну правительству в Ганков. Генерала Ченг Кан Шек поставлено позаконно, визнаючи жовірів виплоти йому посуху.

На місці Ченга іменовано командантом армії християнського генерала Фенга. Кажуть, однак, що Ченг має такі переваги, бо є соціалістичний і здібніший від Фенга, який хоч і християнин, але за собою дуже сумнівної вартості жовірів, є підкупним і віроломним.

ВАТИКАН НЕ МІШАЄТЬСЯ ДО АМЕРИКАНСЬКИХ СПРАВ.

РИМ, 19. квітня. — Коли запитали Ватикан про його опінію що до декларації губернатора Сміта і його поглядів про відношення католицької церкви до держав, міроглядів круги відповіли, що вважають ту справу за внутрішньо-американську. А у внутрішні справи держав Ватикан не мішається.

ГОВОРІВ ПРО РАДІО З ГЛИБИНИ МОРИ.

ГАМБУРГ, 19. квітня. — Нурок, якого спущено на дно моря з апаратом бездротного телеграфу і з мікрофоном, міг порозумітися з літаком, що літав над морем. Розмова йшла тільки тільки через те, що апарат на літаку поспувався і не вислав добре відповідей. Нурок, який був славний німецький пливач Отто Керммерх, каже, що він чув добре музику з рикнів міста, яку вислано по радіо.

АЕРОПЛЯНОМ З ПАРИЖА ДО НЬЮ ЙОРКУ.

ПАРИЖ, 19. квітня. — В найблизшу суботу о 4. год. рано, як тільки буде сприятлива погода, відіє з Франції капітан Нунгессер аеропляном до Нью Йорку. Аероплян може летіти 207 кілометрів на годину. Летун Нунгессер відомий зі світової війни як найкращий французький жовір, який набув всі нагороди, але тільки міг осягнути.

КОМУНІСТИ ХОТІЛИ ВИКЛИКАТИ РІЗНО ЧУЖИНЦІВ В КИТАЮ.

ПЕКІНГ, 19. квітня. — З тих документів, яких совітські урядники не змоги спалити, а які забрано підчас ревізії європейського консуляту, виходить, що айлім комуністичним рухом в Китаю кермує Третій Інтернаціонал з Москви. Знайдено точні інструкції що до цього, як треба комуністам поводитися. В 7 пунктах інструкції сказано так: Викликати чужо, знищити авторитет генерала Ченга, проголосувати його сядо європейської Імперіалізму, викликати бунт проти європейських держав, а головню проти Англії, підкопувати населення до протинужинських виступів, довести до рубяції і проливу крові між населенням а чужинцями та викликати в той спосіб революцію, як треба використати головню для поширення комунізму. В тій інструкції говоряться далі, що треба легко визволити Китай і викликати ту революцію, що веліли держави не в є згоді. Треба одначе бути дуже остерожним супроти Японії, бо вона одна могла би в скорому часі вислати сильну армію.

НОВИЙ КАБІНЕТ В ЯПОНІЇ.

ТОКІО, 19. квітня. — Новий прем'єр барон Танака є одним з провідників опозиції. Щоб втихомирити населення, яке потерпало через банкрутство банків Сузукі, правительтво загарантувало через Тайванбанку, який найбільше потерпів через банкрутство. Мимо правительственого устроєння замкнено дальші три банки рівнож через банкрутство.

ЩО ЖДЕ ЗАНІВОНІЯ, АТЕНТАТЧИКА НА МУССОЛІНІ.

РИМ, 19. квітня. — Генеральний прокуратор Носеда говорив через 4 години перед засудом Занівонія і товаришів, обжалованих о замір вбити в листопаді 1925 року прем'єра Муссоліні і завести військову диктатуру. Прокуратор обжаловує рівнож і генерала Капеллоу в співучасті, підносини, що він дуже радо зіврієв би своїх обжалованих супроти генерала Італійської армії, але сідстві і нагородженний матеріал не дозволяє йому того зробити.

Найбільша кара, яку жде Занівонія, буде 30-літня в'язниця. Такої самої карі домагається прокуратор рівнож і для генерала Капеллі, який має бути втягненим в тім замаху та достаточні грошевіх средств на приготування від імені маоскоської лодки.

ДР. ЕКЕНЕР ПРИЗДЖАЄ ДО АМЕРИКИ.

БЕРЛІН, 19. квітня. — Др. Гуго Екенер, капітан Лос Едмундоса, що приїхав на нім з Європи до Америки, та др. К. Шімат, директор цегельняних фабрик, приїжджають до Америки, щоб повести переговори в справі будови більшого аеропляна в Америці. Поділяно їх тому, що вони оба виступають в той секрет, який заступає в нових аероплянах газоліну газом.

ПОМОСИ ЧИТАЧІВ

В ШКІЛЬНИХ СПРАВАХ

Досить усе поважне чиство голосів читачів було висловлено в нашій газеті в справі національного шкільництва в Америці. Майже всі голоси читачів мали багато слушних кадрів, практичних зауважень та поради. Але всім мало звернено увагу на сторону, такій домові, адміністраційно-господарську нашої шкільництва в Америці.

Майже всі голоси говорили про те, яким повинні бути вчителі в українській школі, що й як він має навчати. Говорилися багато про те, чи може дити бути учнем, чи ні. Між ними справу що треба поставити інакше. Мені здається, що краще буде встановити мінімум вимог, яким учителям мусить відповідати. Дійсно, не кожен дити може бути вчителем, але так саме не кожний з тих, що себе називає учителем, і береться за вчительство, відповідає вимогам цього фаху. Між тим багато дити може бути таких, що цілковито надаються на вчителів і по своєму знанню й по педагогічній здібності.

Отже треба більше спитати над тим, що мусить своїм умом дати українська школа в Америці. Себто, треба яким накреслити ціль школи, а потім ту програму, яка до цієї цілі найкраще й найліпше доведе. В цій самій справі потрібно вислухати голосу ширшого загалу, особливо тих, що проводять усе школи тут, або тих, що близько стоять до шкільних справ.

Але пошитається найголовніше, про яке мало хто загалував: як саме організувати на національні диті школи? Хто по місцевостях має виступати за справу? Чи робити ті школи при параходах? Чи окремо від параходів? Окремим товариствами, клубами, чи якими організаціями? Чи може треба для цього творити піком особі організації, які відібрали виключно шкільною справою?

Це питання досить трудне й ледве чи можна його розв'язати однаково для всіх місцевостей. Тому потрібно його якнайшвидше обговорити.

Його також можна розглядати на дві окремі питання: перше, як фінансово утримувати школи? а друге, що має на місці зарплатувати школою?

Згодів читачів у шкільній справі видно, що більшість їх схилилась до того, щоб шкільну справу в Америці відділити на себе, «Обеднати».

Тому саме на порядок денний обговорення справи реорганізації самого, «Обеднати». Як видно зі звіту в Свободі, про це вже говоривалося на загальному зборі управи «Обеднати» і була спеціальний реферат. При обговоренні питання реорганізації «Обеднати» треба було конкретно говорити про те, як «Обеднати» може вести шкільну справу в Америці.

На мою думку центральний орган, керуючий шкільництвом в Америці, конче потрібний. Відповідно про українське шкільництво в справдливим значенню цього слова годі говорити. Є окремі існує школи, з яких кождо провадять учителя, на власну руку, після власної методи й програми, а часто й без того й другого. Тому подібність таке, що в одній і тій же місцевості дити двох українських шкіл зовсім ніяк не пінуть, а інше навіть читають, даючи їм слова та наголоси, яких навчив їх вчитель, часто якийсь зовнішній наголос свого села. В одній школі вчать дити по новим навчникам, а по інших старим навчникам, як вони вчилися в школі, а по третій по старим навчникам. Тому часті дитина нічого не вміє читати по українському, крім свого старого навчника, якого вона також скоро забуде.

Отже, навіть, коли взяти справу лише вивчення українським письмом та читанням, то при теперішньому стані наших шкіл вони мало що дають корисного для дітей. Упорядкувати навчання в школах, виробити програм, вибрати одностайні підручники для всіх шкіл в Америці, а коли треба, то виробити й видати спеціальні підручники, може лише поважна центральна шкільна

інституція. Крім того підбір відповідного кадру вчителів, вивчення його здібностей до провадження школи та кваліфікації, знову може зробити лише централь. Дотепер у нас ведеється так, що кожна місцевість ставить по своєму вимоги до вчителів. Одні хотять, щоб були лише умів добре бавитися з дітьми та ставити театральні вистави? Другі, щоб були лише добре співати? Треті, щоб умів сам школо і черкати підписи, награти добре бойлер і т. д. Такий учитель знаходиться виключно на службі місцевої громади, параходу, або батьків, що посилають дітей до школи. Вони для нього найвищий авторитетний орган, який часто сам дає йому свою програму навчання, робить методичні вказівки і т. д. Для кождоного ясного, що це зовсім не нормально. Не може давати характеру педагогічного характеру людини, яка сама до того не підготована. Часто виникають неприємні конфлікти між учителями та батьками, бо батьки, як батько: коли його дитина гірше вчиться від другої, то вина вчителя; коли його дитина напусте й навчальне покарав її, то знову батько незадоволений, що навчальне, бо мовляв, не шанувє батька, а тому карає мою дитину.

Це часто й добру вчителю відібрає можливість спокійно й планово працювати в школі. Доводиться йому ладити з батьками, підробовитися до них, щоб на перших же зборах не мати собі халепи й напад. Часті батьки досить нечемно поведуться з учителем, або приходить підчас науки до школи, «сварити вчителя» за свою дитину.

Ясно, що це по добро не вийде, а шкодити школі. Такий стан дає не може продовжуватися. Мусить бути якийсь вищий авторитетний орган для вчителів й для батьків чи для ціла громади, яка утримує школу, щоб він розібрав конфлікт між учителями та громадою, чи окремими громадянами; перш ніж, де слухається, та зробив відповідні рішення та зарадження. Крім того й вчителі повинні знати, що є якийсь вищий авторитет для їхньої в справах навчання, який може кождоного часу його перекрихати.

«Іван Федоторканський», Філадельфія, Па.

ВІДІЛ У. Н. СОЮЗА ПРО ВИСІЛКУ ДЕЛЕГАЦІЇ НА КУРАТНУ.

Відділ 163 У. Н. Союзу на своїм місячній зібранні дня 10. квітня ч. р. між иншим справами розібрав справу висилки делегації на Радянську Куратну.

По довшій дискусії відділ одобрив проект в цілости, мотивуючи своє рішення отсим: До тепер наше еміграційне життя поділене на різні угруповання, котрі взаємно себе

викрикували. Що мені Петро Цар! Я говорю про його Величество, що й зі скрогу на тебе до него удасть і він мені допоможе, а ти називаєш царем дурнем. Се тобі не зі мною грати. Сказавши се, Іван пішов в село до сільського старости (війта) заявити, що Степан безбестежко Господарю.

— Біда буде, Степане — кажуть люди, — ще й нас тягати муть. Се він навмисне так підійшов тебе. — Що буде? то буде, — відповів Степан. — Коли прийде відділ, то відсиджу, як нема правди в світі.

Вернув Степан домів зажурилений неабияк. Стрінула його напасть на гладкій дорозі. Того-ж дня над вечір приїхали жандарми й арештували Степана та повезли в місто, де посядали до в'язниці.

А ввечері в хаті Тараса ішла пиятняка. — Вірте, Тарасе, — говорив Іван, — так нечесте камінь зсунувся мені з серця. От раз віддиму, дай вам Боже здоров'я.

поборують. Найбільше заостереження стрічаємо в справі державного питання України. Це саме утруднює всяку акцію до-помогову рідному краю.

Одні кажуть, що рад. Україна є самостійною державою, другі знову твердають, що рад. Україна це є колонія Москви. Кому вірити? Всі новості, котрі приходить звіттам, кожне угруповання толкує після свого розуміння, а не так, як в дійсності є. Отже така дезація побиває там тади жмич, як воно в дійсності є, і дає без-винос осуд. Таким способом українські емігранти в Америці могли би виплисти на чисту воду з одною орієнтацією для добра рідного краю.

В склад такої делегації повинні виходити по одному представникови від кождоного угруповання. А саме: від У. Н. Союзу; від У. Р. Союзу; від Провінції; від Згоди Братів; від Народної Помочі і від Союзу У. Р. Організації.

Делегація була б отже в більшості протинна устроєній рад. України. Отже тут немає чого зволікатиш викрутми.

Як тим делегатам буде здається на тим, щоб інакше громадське життя на куратні спростити, то вони постараться нам привезти аж нащо багато того, що тепер нам невідомо не се ясно.

Тепер про фінанси. Кожна громадська робота потребує значних коштів. Найдається й фінанси. Як кожна з вище сїзаних організацій уважає потрібну таку делегацію і згодиться на її висилку, так тоді можна створити центральний комітет з тих організацій, і на вічах почати збірку на фонд делегатів. За два-три місяці потрібна сума буде. Загал дасть, а тим більше дасть, бо загал хоче вже раз дізнатися правди.

Тепер пожадаємо, щобоби, щоб всі відділи загальних організацій висказали свою оцінку дотично ті справи.

За відділ 163 У. Н. Союзу: П. Федюк, предс.; Петро Мельник, касир; Григорій Фрайт, секр.

ВІДОЗВА ДО ГРОМАДИ СЕЛА КОРОСНО, ПОВІТ ПЕРЕМІШЛЯНИН, ГАЛИЧИНА.

Виді читальні «Просвіта» в селі Коросно просить своїх Братів в Америці до допомоги у відшуванні читальні «Просвіта», яку знищили світові війна.

ЗАГАЛЬНИЙ ЗВІТ ЖЕРТВ НА СИРОТИНЦЬ-ЗАХИСТ УКР. НАРОД. СОЮЗА

за місяць март 1927 року.

Вік	Числ	Каса вік	Разом	Вік	Числ	Каса вік	Разом
4	6.50		6.50	131	10.00	11.00	21.00
24	50.00		50.00	154	16.00		16.00
27	4.00	10.00	25.00	175	27.00	25.00	52.00
36	12.50		4.00	183	25.75	25.00	50.75
48	15.00		12.50	213	15.00		15.00
59	11.50		15.00	241	2.00		2.00
65	43.00		11.50	242	14.00		14.00
75	39.00		43.00	295	23.50		23.50
85	15.50	10.00	39.00	324	9.00		9.00
91	19.50		15.50	385	3.00		3.00
98	12.00		12.00				
116	5.00		5.00				
					393.75	81.00	475.75

ПОІМЕННИЙ ВИКАЗ ЖЕРТВ НА СИРОТИНЦЬ-ЗАХИСТ У. Н. СОЮЗА ПОЗА ВІДІЛІ ЧЛЕНІ У. Н. С., за місяць март 1927 року.

РАНКИН, ПА.		МОСКЕГОН ГАЛУС, МІШ.	
Земля Іван	\$1.00	Рифков Марко	\$0.50
Даниїла Микола	50	Каменев Петро	50
Даниїла Федор	50	Авдєв Кароль	50
Разом \$2.00		Разом \$1.50	
ПІЛСАЙД, Н. ДЖ.		РОЧЕСТЕР, Н. П.	
Залеска Микола	\$3.50	Спільний Комітет відділів У. Н. Союзу в Рочестер, Н. П., прислав до Комітету Сиротинця-Захисту У. Н. Союзу дохід з підприємства, яке улаштувало спільними силами на дохід будови Сиротинця У. Н. Союзу, дня 19. лютого 1927	
ПІЛСАЙД, Н. ДЖ.		БРЕДЖПОРТ, КОННІ.	
Онушка Іван	\$5.00	Муркш Василь	\$1.00
ПІЛСАЙД, Н. ДЖ.		Мінар Іван	\$1.00
ПІЛСАЙД, Н. ДЖ.		Ключенко Іван	50
ПІЛСАЙД, Н. ДЖ.		Сузавський Тома	50
ПІЛСАЙД, Н. ДЖ.		Сузавський Волод.	50
ПІЛСАЙД, Н. ДЖ.		Шпікува Микола	50
ПІЛСАЙД, Н. ДЖ.		Разом \$4.00	
ПІЛСАЙД, Н. ДЖ.		Загальна сума жертв поза відділ члени У. Н. Союзу	
ПІЛСАЙД, Н. ДЖ.		\$291.80	

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ЖЕРТВ: ЧЛЕНІ У. Н. СОЮЗА ЗЛОЖИЛИ В МАРТІ 1927 Р. ВІДІЛ У. Н. СОЮЗА ЗІ СВОЇХ КАС ЖЕРТУВАЛИ В МАРТІ ЖЕРТВ ПОЗА ВІД. ЧЛЕНІ У. Н. С., ІЗ РІЗНИХ ПІДПРИЄМСТВ 291.80

В місяці марті 1927 вилінуло жертв разом на суму \$ 766.55 По кошець лютого 1927 проголошено жертв на суму \$14,908.38 По кошець марті 1927 на жертв на суму \$15,674.92 До сї суми належить додати декларованих з каси Рад. Союзу (указав річного зосидини), з фонду запомогового 10,000.00

По кошець марті 1927 р. загальна сума жертв є \$25,674.93 Комітет Сиротинця-Захисту У. Н. Союзу.

УВАГА! БРОНКС, Н. Я. І ОКОЛИЦІ! УВАГА! ШИНКИ, КОВБАСИ І ІНШІ МАСАРСЬКІ ВИРОБИ НА ВЕЛИКОДНІ СВЯТА

Правильний старокравий виріб. — Ручино за доволеним.

JERSEY PORK STORE & DELICATESSEN

949 EAST 167th ST. near Southern Boulevard, BRONX, N. Y. Tel. Deyton 4571. Т. ЧАЛІКА І В. СТРУЖ, власники.

ШИФНАРТИ

ОДИНОКА УКР. КОРАБЕЛЬНА АГЕНЦІЯ У СХІДНІЙ КАНАДІ.

ГРИГОРІЙ МЕХ, власник.

Спродажуємо Роллінг зі старого Краю і виробленою для них всієї потрібні позозини. Золотіємо ним старинні підписи підороти, так само тут на місці. Коли жадате, щоб Іван Рад. чи знакоми приїхали до Канади та не мали жадної перешкоди, так удається до нас, а ми спроводимо їх як слід. Ми старіємося все попошування прійти для прихильних так, що вам за ними нічого не треба робити. Наша Агенція існує з давніх роки, а нашу родину гарантуємо, протинно, гроші звернемо назад. За всімним подорожні пішуть або приїждять до нас.

ANGLO-UKRAINIAN STEAMSHIP TICKET AGENCY, 243 CRAIG STREET WEST, MONTREAL, QUE., CANADA.

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ

ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В КНИГАРНІ «СВОБОДА»

ПЕРША КНИЖЕЧКА (український повістковий Буквар п. Матвійчука) 40 п.

ДРУГА КНИЖЕЧКА (для другої класи, п. Матвійчука) 45 п.

БУКВАР, закладений п. Д. Андреем 50 п.

БУКВАР (народна Школа) 30 п.

ЧИТАНКА, друга 30 п.

ЧИТАНКА, III і IV 75 п.

КОРОТКА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ, І. Крип'якевича 50 п.

МАЛА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ, написав І. К. 15 п.

КОРОТКА ІСТОРІЯ БІБЛІЯНА, Старого і Нового Заїта 40 п.

КАТЕХИЗМ 30 п.

ПОЧАТКОВА ГЕОГРАФІЯ, Ст. Рудинського 75 п.

«СВОБОДА», 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

ДРУКАРНІ

У. НАРОДНОГО СОЮЗА «СВОБОДА»

всюдику старомо, джерело і на час всієї друкарської роботи наї статисти, ПРОГРАМИ І ТИКЕТИ НА КОНЦЕРТИ, ПРЕДСТАВЛЕННЯ, ШІНКИ І БАЛ, ЯК ТАКОЖ КОВЕРТИ І ЛИСТОВІ ЛАПЕРІ АБО БРАТСТВО, ТОВАРИСТВО І СЕСТРИЦТВО. Простіться від відділу У. Н. Союзу улаштувати всі роботи заможалення до самої власної друкарні на адресу «СВОБОДА», 83 Grand St., JERSEY CITY, N. J.

Дмитро Тягингоре.

ПІМСТА.

Є люди, котрі уміють зручно підійти когонебудь і ввести в біду, а особливо се трапляється сї годі, коли серце жадє пїмсти. О, тоді чоловік пускається на все, щоб угодити свого ворога, подивившись на його нещасті, уникати його слівзаним і заллати ними своє палаюче серце.

Чоловік мстивий і в перем не останеться в чин більше нещастя владє жертва його пїмсти, тим більше злодовольня він відчувє. Нераз приходить чуті, як хвалитися-ся той, чи другий.

— Але я йому відплатився.

До смерті буде мене пам'ятати.

Скільки людського життя стає жертвою пїмсти, скільки тяжкої праці іде з огнем, скільки грошей витрачається на процеси. А коли сам не годен помститися, то думачись з другом, або наймає Мстивий, обіщо гроші! Щоби знищити предмет своєї мстивості, часто безпідставно, самої, приблизно. Але мовчів в осеління своїм не роздумує яд тим. Одна мета — пїмста. Нею наповнює се встало чоловіка.

Тогодв думав дї думки, руки готові до бою, язык не успівє вимовити всього, ноги готові в бити десикти миль на засмтвє діло, а з якою злобою одні глядять, відвернені дрїжати. Чоловіка-мстивого треба безбегтис, омилати, як хижого звіря.

Для прикладу я наведу маленьку історію, з котрої побачите, шановні читачі, до чого

доводить те страшне почуття пїмсти.

Селісьє — Іван Громогеновко і Степан Мокійчук посварилися через якусь дурницю. Але для за багато не треба. Вони нечесте той порох. Вистаричти одні іскри і вбухне. Так сталося і тут. Хотів Іван пїмститися на Степана. Довго думав над цим диними і ночами, та не міг нічого придумати, бо Степан був чоловік порядний. Шанували його в селі, не любив сварки і не мав ворогів, крім Івана, якого мстива натура не могла ніяк упокоїтися. Він хотів, аби Степан просив у него прощення, скорився перед ним, а Степан, не почувачи себе винним, не хотів свою честь дати на потагу.

Ого одного дня пішов Іван до свого свояка Тараса Зазули на порозу, бо знав, що Зазула не одному досиди добре і бачив, що до великим майстром. Оговів Іван Тарасови свою біду. Той вислухав уважно і питає: — Знайчут, хочеш відплати йому?

— Ой, ще й як хочу.

— Гм, — муркував Тарас, — та воно можна пїмствити йому такий парграф, що до смерті буде пам'ятати.

— Гей брате, помози, як тобі не забуду.

— А могорчи буде добрий?

— Буде могорчи, який схоцеш.

— Гарзид, — каже Тарас, — отже слухай. Наглядай, аби стріпнувся зі Степаном між людьми і почни з ним сварку, а коли помістий, що він вже сердитий, тоді скажи йому так: Я наїду на тебе пельтук, мені цар поможе. А Степан на се

певно шось лпанє вказком і попадєть як мині в лапку.

Іван зрадів так, немаче скарб викопав.

— Зараз іду шукати його. Як владєсть штука, то сьогодні пемо шїду на нї.

Сказав се Іван і пішов у село. Шановні читачі подумайте собі, що Тарас мав на душі царі, — королювану особу. Ні в яласє в тісноті й був хитрий, по пїмстві. В селі жив Петро, по пїмстві Царі: вїкладав себе в дїшшів тебє.

— Що буде? то буде, — відповів Степан. — Коли прийде відділ, то відсиджу, як нема правди в світі.

Вернув Степан домів зажурилений неабияк. Стрінула його напасть на гладкій дорозі.

Того-ж дня над вечір приїхали жандарми й арештували Степана та повезли в місто, де посядали до в'язниці.

А ввечері в хаті Тараса ішла пиятняка.

— Вірте, Тарасе, — говорив Іван, — так нечесте камінь зсунувся мені з серця. От раз віддиму, дай вам Боже здоров'я.

Так тішлось, раділо зов своєю переможею над правдою. Цілий місяць тяглося салїство і кінці кінців вїяснено було, що річ ішла не за даря государя, а за Петра Царя і Степана випустили з в'язниці.

Та Степан Мокійчук просидів даремно один місяць в в'язниці.

Чоловік мстивий — не передчч не останеться, щоб заспокоїти своє страшне бажання пїмсти.

